



Advokátní kancelář
JUDr. Josef Kopřiva

se sídlem: Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

tel.: +420 603 880 030

e-mail: info@akvodickova.eu

datová schránka: bymg7zr

zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory pod č. 14296, IČ: 73734071

bankovní spojení: 2107653713/2700

V Praze, dne.....

Věznice.....

k rukám ředitele věznice

Účastník řízení:

Zmocněnec: **JUDr. Josef Kopřiva**, advokát zapsaný v seznamu vedeném ČAK pod č. 14296, se sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

Věc: žádost o doplacení odměny za služební pohotovost v souvislosti se zařazením do Plánu vyrozumění a svozu podle nařízení generálního ředitele VSČR č. 35/2012/nařízení generálního ředitele VSČR č. 26/2019

Příloha: plná moc

I.
Úvod

V souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedeném v rozsudku ze dne 19. 12. 2024, č. j. 3 As 296/2022 – 70 (dále jen „rozsudek“), jakož i obsahem NGR č. 35/2012 a NGR č. 26/2019, tímto **žádám** za dobu 3 let zpětně, od data podání této žádosti, **o doplacení odměny za služební pohotovost v souvislosti s mým zařazením do Plánu vyrozumění a svozu. Současně žádám o přiznání úroků z prodlení.**

Doručením této žádosti dochází k zahájení řízení ve smyslu § 178 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru.

II. Právní úprava a obsah žádosti

1. Právní rámec služební pohotovosti podle zákona o služebním poměru:

Služební pohotovost příslušníků VSČR je upravena v § 62 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“). NSS v rozsudku [33] uvádí následující klíčová ustanovení:

- § 62 odst. 1: „Příslušníkovi lze nařídit služební pohotovost v důležitém zájmu služby, jestliže je dán předpoklad výkonu služby přesčas.“
- § 62 odst. 2: „Služební pohotovost vykonává příslušník mimo dobu služby na služebně určené služebním funkcionářem nebo mimo ni v místě trvalého pobytu (ubytování) nebo na jiném místě určeném služebním funkcionářem na žádost příslušníka.“

Za služební pohotovost přísluší příslušníkovi odměna podle § 126 zákona o služebním poměru, pokud je tato pohotovost řádně nařízena. NSS v rozsudku zdůrazňuje, že povinnosti materiálně odpovídající služební pohotovosti mohou být uloženy i bez formálního individuálního rozkazu, pokud jsou stanoveny obecným interním předpisem a fakticky omezují příslušníka v jeho osobním životě (viz [42] rozsudku).

2. Plán vyrozumění podle NGŘ č. 35/2012:

NGŘ č. 35/2012 stanoví povinnosti příslušníků VSČR v souvislosti s Plánem vyrozumění, který je definován jako základní prostředek připravenosti věznice k řešení mimořádných událostí, krizových situací a vyhlášených krizových stavů. NSS v rozsudku [34] až [36] analyzuje klíčová ustanovení tohoto nařízení:

- § 5 odst. 1: „Základním prostředkem připravenosti věznice k řešení mimořádných událostí, krizových situací a vyhlášených krizových stavů je plán vyrozumění.“
- § 5 odst. 2: „Plán vyrozumění se realizuje mj. v případech, kdy je nutno zabezpečit přítomnost zaměstnanců věznice na pracovišti v souvislosti s řešením některých mimořádných událostí, krizových situací nebo s plněním neočekávaných úkolů.“
- § 5 odst. 3 písm. a): „V základní variantě jsou do plánu zařazeni všichni příslušníci, příslušnice a určení zaměstnanci generálního ředitelství nebo věznice.“
- § 5 odst. 11: „K získání přehledu o zaměstnancích, kteří mají povinnost se dostavit na pracoviště v rámci realizace plánu vyrozumění, ale jsou dočasně nepřítomni v místě pobytu uvedeného v dokumentaci, je vedena ‚Kniha operativního dosahu‘, obsahující jméno, příjmení, místo pobytu v daném časovém úseku a telefonní kontakt.“
- § 5 odst. 15: „Základní povinností zaměstnance zařazeného do plánu vyrozumění je dostavit se neprodleně do věznice, jakmile byl vyrozuměn o jeho realizaci.“
- § 10 odst. 1 písm. b): „Maximální časová norma pro příchod zaměstnanců do věznice v rámci základní varianty plánu vyrozumění je ‚P‘ + 150 minut.“

Tato ustanovení jsou pak standardně doplněna prováděcím předpisem ředitele Věznice, který ukládá povinnost příslušníkům zařazeným do základní varianty Plánu vyrozumění provést zápis do Knihy operativního dosahu při opuštění místa bydliště na dobu delší než 24 hodin, případně telefonicky nahlásit tuto změnu operačnímu středisku.

NSS v rozsudku [42] konstatuje, že povinnost dostavit se neprodleně do věznice po vyrozumění, spojená s časovou normou 150 minut a povinností hlásit změny pobytu v Knize

operativního dosahu, materiálně odpovídá služební pohotovosti podle § 62 zákona o služebním poměru. Tato povinnost omezuje příslušníky ve svobodném trávení volna, a to i bez formálního individuálního rozkazu, což NSS považuje za dostatečné pro vznik nároku na odměnu za služební pohotovost podle § 126 zákona.

3. Srovnání s NGR č. 26/2019:

NGR č. 26/2019 nahradilo NGR č. 35/2012 s účinností od 1. 10. 2019 a přineslo několik změn v úpravě Plánu vyrozumění. Klíčová ustanovení § 5 NGR č. 26/2019 relevantní pro tuto analýzu zahrnují:

- § 5 odst. 1: „Základním prostředkem připravenosti věznice a generálního ředitelství k řešení mimořádných událostí, krizových situací a vyhlášených krizových stavů je plán vyrozumění.“
- § 5 odst. 3 písm. a): „Základní varianta zahrnuje všechny příslušníky a určené zaměstnance generálního ředitelství nebo věznice.“
- § 5 odst. 14: „K získání aktuálního přehledu o příslušnících a zaměstnancích, kteří mají povinnost dostavit se do místa výkonu služby nebo práce v rámci realizace plánu vyrozumění, ale nemohou tak učinit z předem známých důvodů, je vedena ‚Kniha operativního dosahu‘.“
- § 5 odst. 19: „Základní povinností příslušníka a zaměstnance zařazeného do plánu vyrozumění je dostavit se neprodleně do věznice, jakmile byl vyrozuměn o jeho realizaci, pokud mu v tom nebrání zákonné důvody.“
- § 10 odst. 1 písm. b): „Časová norma pro příchod do věznice zůstává ‚P‘ + 150 minut.“

Hlavní změnou oproti NGR č. 35/2012 je explicitní zmínka o „zákonných důvodech“ jako výjimce z povinnosti dostavit se (§ 5 odst. 19 NGR č. 26/2019), což nahrazuje taxativní výčet výjimek z § 5 odst. 10 písm. e) NGR č. 35/2012. Tato změna však nemění podstatu povinnosti – příslušníci jsou nadále povinni být vyrozuměni a dostavit se do věznice v časové normě 150 minut, pokud neexistuje zákonný důvod, který by je omluvil. Povinnost hlásit změny pobytu v Knize operativního dosahu zůstává zachována, byť formulace § 5 odst. 14 NGR č. 26/2019 je obecnější a neuvádí konkrétní časový limit 24 hodin jako prováděcí předpis Věznice Pardubice. Z uvedeného lze dovodit, že se týká jakékoli změny pobytu.

NSS sice v rozsudku [31] poznamenává, že NGR č. 26/2019 nebylo předmětem řízení, jelikož se nekryje s posuzovaným obdobím (22. 2. 2016 – 26. 8. 2019), avšak z hlediska této analýzy lze konstatovat, že podstata povinností příslušníků zůstává i v NGR č. 26/2019 nezměněna. Povinnost dostavit se neprodleně po vyrozumění a hlásit změny pobytu nadále materiálně odpovídá služební pohotovosti, a tudíž by nárok na odměnu za služební pohotovost měl příslušníkům příslušet i podle nové úpravy.

NSS v rozsudku [47] dále uvádí, že formální nedostatky nařízení služební pohotovosti (absence individuálního rozkazu) nelze klást k tíži příslušníka. I přes nezákonnost NGR č. 35/2012 z hlediska absence zákonného podkladu NSS uznává, že faktické omezení příslušníků odpovídá služební pohotovosti, a tudíž jim nárok na odměnu za služební pohotovost vzniká. Tento závěr lze rozšířit i na NGR č. 26/2019, jelikož z hlediska podstatného obsahu odpovídá povinností z NGR č. 35/2012.

4. Shrnutí:

Na základě výše uvedené analýzy lze konstatovat, že:

1. NGR č. 35/2012: Všichni příslušníci VSČR zařazení do základní varianty Plánu vyrozumění měli povinnost dostavit se neprodleně do věznice po vyrozumění (maximálně do 150 minut) a hlásit změny pobytu v Knize operativního dosahu. Tyto povinnosti materiálně odpovídají služební pohotovosti podle § 62 zákona o služebním poměru, jak potvrzuje NSS v [42] a [47]. Příslušníkům by tedy měla náležet odměna podle § 126 zákona za období, kdy byli do Plánu vyrozumění zařazení, a to i přes formální nezákonnost NGR.
2. NGR č. 26/2019: I po novele zůstává podstata povinností nezměněna – příslušníci jsou povinni být vyrozuměni a dostavit se do věznice, přičemž absence zákonných důvodů je jedinou výjimkou. Tato úprava nemění závěr NSS, že jde o služební pohotovost, a nárok na odměnu tedy trvá i po 1. 10. 2019.
3. Obecné uplatnění: NSS v [43] potvrzuje, že povinnosti byly vnímány jako reálné, což dokládají zápisy v Knize operativního dosahu. Tento závěr je aplikovatelný na všechny příslušníky VSČR zařazené do Plánu vyrozumění, nikoli pouze na ředitele věznice, neboť povinnosti byly stanoveny obecně pro všechny zahrnuté příslušníky (§ 5 odst. 3 písm. a) NGR č. 35/2012 a NGR č. 26/2019).

S ohledem na výše popsané tedy považuji svůj nárok za řádně odůvodněný, kdy tedy očekávám jeho plné uspokojení.

III.

Zásada materiální pravdy

Abych předešel případným sporům o to, kdo a v jakém rozsahu má povinnost tvrdit/zjišťovat/dokládat skutkový stav věci, dovoluji si připomenout, že v řízení ve věcech služebního poměru platí, že je služební funkcionář povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si je služební funkcionář povinen opatřit potřebné podklady pro vydání rozhodnutí (srov. § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru).

Výše popsané pak subsidiárně podporuje i § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v němž je uvedeno: „*Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán.*“. To vyplývá ostatně i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 112/2014 - 31 ze dne 18. března 2015, který uvedl, že „*zásada materiální pravdy, zakotvená v § 3 správního řádu, podle kterého, nevyplyvá-li z zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tato zásada je rozvedena v § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle nějž správní orgán zásadně opatřuje potřebné podklady pro vydání rozhodnutí a je povinen zjišťovat všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.* Dle 6. komentáře k zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád, autorů Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D., C. H. Beck, 2019, s. 1047, pak platí to samé, tedy, že: „*Podle § 50 odst. 2 opatřuje podle zásady vyšetřovací (inkviziční) podklady pro vydání rozhodnutí správní orgán.*“.

Na základě dostupných informací a podkladů pak může služební funkcionář v dané věci rozhodnout bez nařízení jednání, které nepožadují za účelem uplatnění mých práv nařizovat a netrvám tedy na jeho konání, neboť jej považuji v dané věci za nadbytečné a neúčelné, jelikož má služební funkcionář k dispozici veškeré potřebné podklady, informace a evidence, aby na jejich základě mohl o podané žádosti rozhodnout. V případě, že by však měl služební funkcionář na mě jakékoliv doplňující otázky, jsem připraven na tyto reagovat písemnou formou prostřednictvím zmocněnce.

V této souvislosti si pak dovoluji připomenout, že je právem účastníka řízení se k věci vyjádřit, nikoliv jeho povinností, a to ve formě, kterou si účastník řízení sám zvolí, tedy i například písemnou formou prostřednictvím zmocněnce. Očekávám tedy, že služební funkcionář toto bude

respektovat a pokud bude mít jakékoliv dotazy, tak mi tyto zašle písemně prostřednictvím zmocněnce.

IV.

Návrh na vedení společného řízení

Navrhuji, aby služební funkcionář rozhodl za subsidiárního užití ustanovení § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o spojení řízení týkajících se všech žádostí příslušníků zastupovaných stejným zmocněncem, advokátem, JUDr. Josefem Kopřivou, neboť se tato týkají téhož předmětu řízení a věcně spolu souvisejí.

Současně takovému kroku nebrání povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků, kdy je vedení spojeného řízení v souladu s procesní ekonomikou zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu.

V.

Návrh rozhodnutí

Ze všech shora popsanych důvodů tedy žádám, aby služební funkcionář rozhodl o tom, že mi přiznává za dobu 3 let zpětně, od data podání této žádosti, nárok na doplacení odměny za služební pohotovost v souvislosti s mým zařazením do Plánu vyrozumění a svozu, a to včetně úroků z prodlení.

Účastník řízení

V plné moci
JUDr. Josef Kopřiva, advokát